

[Sign up](#)[Code](#)[Pull requests](#) 0[Projects](#) 0[Actions](#)[Security](#)[Pulse](#)

Branch: master ▾

[Find file](#)[Copy path](#)

Cplusplus_Ders_Notlari / inline_isim_alanlari.md

necatiergin Create inline_isim_alanlari.md 312250c Feb 12, 2020

1 contributor

210 lines (168 sloc) | 5.32 KB

[Raw](#)[Blame](#)[History](#)

`inline` isim alanları (`inline namespaces`) C++11 standartları ile dile eklenmiş bir özellik. Bir isim alanı `inline` anahtar sözcüğü ile bildirildiğinde bu isim alanı içindeki isimler onu içine alan isim alanı içinde doğrudan görülür hale geliyor:

```
inline namespace Neco {  
    int x = 10;  
}
```

gibi bir isim alanı kullanımının

```
namespace Neco {  
    int x = 10;  
    //  
}  
  
using namespace Neco;
```

gibi bir koda karşılık geldiğini düşünebiliriz. Şimdi de aşağıdaki koda bakalım:

```
namespace A {  
    inline namespace B {  
        int x = 10;  
    }  
}  
  
int main()  
{  
    A::B::x = 20;  
    A::x = 20;  
}
```

`x` isimli değişkenin `A` isim alanı içinde yer alan `B` isim alanı içinde tanımlandığını görüyorsunuz. `B` isim alanı `inline` olarak tanımlandığından `main` işlevi içinde `x` ismini

```
A::B::x
```

biçiminde kullanabileceğimiz gibi doğrudan

```
A::x
```

biçiminde de kullanabiliyoruz. Birden fazla isim alanını da inline olarak tanımlamak mümkün:

```
namespace A {
    inline namespace B {
        inline namespace C {
            int x = 10;
        }
    }

    inline namespace D {
        int y = 20;
    }
}

int main()
{
    A::x = 1;
    A::B::x = 2;
    A::B::C::x = 3;

    A::y = 4;
    A::D::y = 5;
}
```

Yukarıdaki kodda `B`, `C` ve `D` isim alanları inline olarak tanımlandığından `main` işlevi içinde `x` ve `y` isimlerinin doğrudan `A` ismiyle nitelenerek kullanılması mümkün oluyor.

İyi de, ne işe yarıyor inline isim alanları? `inline` isim alanlarının sağladığı en önemli avantaj biri sürüm (version) kontrolü. Aşağıdaki koda bakalım:

```
namespace Networking {
    class TCPSocket {
        //
    };
    class UDPSocket {
        //
    };
}
```

`Networking` isim alanı içinde `TcpSocket` ve `UDPSocket` sınıfları tanımlanmış. Bu isim alanı içinde tanımlanan bu sınıflar birçok kaynak dosya tarafından kullanılıyor olsun. Şimdi `TCPSocket` sınıfında yaptığımız bazı geliştirmeler sonucunda yeni bir sınıf oluşturduğumuzu düşünelim. Yani `TCPSocket` sınıfının ikinci bir sürümünü oluşturduk. Müşteri kodların eski `TCPSocket` sınıfı yerine yeni `TCPSocket` sınıfını kullanmalarını istiyoruz. Bunu sağlamaya yönelik birçok seçenek olabilir. Ancak en etkin çözümlerden biri bu sınıfları ayrı birer isim alanı içine koymak:

```
namespace Networking {
    namespace Version1 {
        class TCPSocket {
            //
        };
    }

    namespace Version2 {
        class TCPSocket {
            //
        };
    }

    class UDPSocket {
        //
    };
}
```

Ama müşteri kodlar `TCPSocket` sınıfını

```
Networking::TCPSocket
```

biçiminde niteleyerek kullanıyorlardı değil mi? Müşteri kodları hiç değiştirmeden sürüm geçişini sağlayabilir miyiz? Evet, tahmin edebileceğiniz gibi `inline` isim alanı burada devreye giriyor. Yeni sürümün yer aldığı `Version2` isim alanını inline yapıyoruz:

```
namespace Networking {
    namespace Version1 {
        class TCPSocket {
            //
        };
    }

    inline namespace Version2 {
        class TCPSocket {
            //
        };
    }

    class UDPSocket {
        //
    };
}
```

Artık daha önce eski sürümü kullanıyor olan müşteri kodlar yeniden derlendiklerinde yeni sürümü kullanıyor olacaklar. `inline` isim alanları kütüphanenin gerçekleştirmeni yapan programcıya varsayılan (`default`) bir isim alanı belirleme olanağı sağlıyor. Yukarıdaki örnekte, tüm kullanıcı kodların `TCPSocket` sınıfının son sürümünü kullanmaları için `Version2` isim alanını inline yaptık. Belirli bir nedenden dolayı eski `TCPSocket` sınıfına geri dönmemiz gerekirse bu kez `Version1` isim alanını `inline` yapabiliriz. İstedığımız sayıda isim alanını inline yapabiliriz. Örneğin kütüphanemizin 3. sürümünde `UDPSocket` sınıfının da yenilendiğini düşünelim:

```

namespace Networking {
    namespace Version1 {
        class TCPSocket;
        class UDPSocket;
    }

    inline namespace Version2 {
        class TCPSocket;
    }

    inline namespace Version3 {
        class UDPSocket;
    }
}

```

`Version3` isim alanı inline olarak tanımlandığından kullanıcı kodlar `UDPSocket` sınıfının son sürümünü (bu isim alanı içindeki sürümünü) kullanıyor olacaklar. Dilediğimiz zaman bu içsel isim alanını `inline` olmaktan çıkartıp `Version1` isim alanını inline yaparak o sürümdeki sınıfı kullanmaya geri dönebiliriz.

`inline` anahtar sözcüğünün kullanımını önışlemci koşullu derleme (`conditional compiling`) komutlarına da bağlayabiliriz:

```

namespace Networking {
    namespace Version1 {
        class TCPSocket;
        class UDPSocket;
    }

    inline namespace Version2 {
        class TCPSocket;
    }

    #ifndef USE_RAW_SOCKETS
        inline
    #endif
    namespace Version3 {
        class UDPSocket;
    }

    #ifdef USE_RAW_SOCKETS
        inline
    #endif
    namespace RawUDPSockets {
        class UDPSocket;
    }
}

```

Yukarıdaki kodda `USE_RAW_SOCKETS` makrosu tanımlanmamış ise `Version3` isim alanı `inline` yapılmış olacak. Böylece bu isim alanı içindeki `UDPSocket` sınıfı doğrudan `Networking` isim alanında görülüyor olacak. Eğer `USE_RAW_SOCKETS` makrosu tanımlanmış ise bu kez `RawUDPSockets` isim alanı inline yapılmış olacak. Bu durumda da bu isim alanı içindeki `UDPSocket` sınıfı doğrudan `Networking` isim alanında görülüyor olacak. Bir başka deyişle `UDPSocket` sınıfının hangi sürümünün kullanılacağı `USE_RAW_SOCKETS` makrosunun tanımlanmış olup olmamasına bağlı.

[Security](#)
[Status](#)
[Help](#)

[Contact GitHub](#)
[Pricing](#)
[API](#)
[Training](#)
[Blog](#)
[About](#)